

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1CoCsp/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618202084
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8618202084.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a členov senátu JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Anny Ilčinovej, v sporovej veci žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, proti žalovanému: I. B., K.. XX.X.XXXX, O. D. XXX/XX, XXX XX W., zastúpenému JUDr. Dušanom Maruščákom, advokátom, so sídlom Námestie SNP 538/1, 091 01 Stropkov, IČO: 4203241, o zaplatenie 5.143,03 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 2Csp/101/2018-106 z 20.9.2019, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu v 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

2. Vychádzal zo zistenia, že medzi právnym predchodcom žalobcu (V. O., U..W..) a žalovaným bola dňa 4.3.2013 uzavretá zmluva o úvere dostupná pôžička. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 7.000,- eur, s výškou úroku 19 % ročne a RPMN 20,95 %. Žalovaný sa zaviazal splácať úver mesačnou splátkou vo výške 173,07 eur, v počte splátok 72, splatných vždy k 9. dňu v mesiaci od 9.4.2013 do 9.3.2019. Celková výška nákladov bola 4.800,32 eur. Poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, keď v úverovej zmluve absentuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V predmetnej úverovej zmluve nie je uvedená celková čiastka úveru, uvedená je len výška úveru 7.000,- eur a celková výška nákladov 4.800,32 eur s tým, že drobnými písmenami je uvedené, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Žalovaný mal úver splatiť v 72 splátkach po 173,07 eur, čo je celkovo 12.461,04 eur, teda suma vyššia, než je súčet úveru 7.000,- eur a celkových nákladov spojených s úverom 4.800,32 eur, t.j. 11.800,32 eur. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť uvedená v zmluve je v rozpore so skutočnou celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Poskytnutý spotrebiteľský úver je preto bezúročný a bez poplatkov a žalobcovi vzniklo právo len na vrátenie istiny poskytnutého úveru. Keďže zo strany žalovaného boli zaplatené splátky v celkovej výške 8 865,38 eur, nemá voči žalobcovi žiadny záväzok. Námietku žalovaného ohľadne splnenia zákonných podmienok postúpenia pohľadávky súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú s poukazom na to, že všetky zákonné predpoklady postúpenia pohľadávky boli v čase postúpenia splnené.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

4. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca.

5. Odvolanie podal z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

6. Namietal, že pre vyjadrenie celkovej čiastky zákon používa len všeobecný vzorec súčtu výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Ďalší spôsob výpočtu zákon neukladá. Celková suma úveru je uvedená v správnej výške. Zmluva o úvere bola uzatvorená na základe právnej úpravy odlišnej, než súčasná právna úprava, nakoľko s účinnosťou od 1.1.2016 došlo k zmenám v celkovej sume nákladov. Tieto skutočnosti súd nezohľadnil a aplikujúc nezáväzný informatívny výpočet kalkulačky obsahujúcej údaje platné v súčasnosti a nie v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere spôsobil právne pochybenie. Zmluva o úvere má obsahovať údaje v súlade so zákonom tým spôsobom, aby boli pre spotrebiteľa čitateľné a bez pochybností. Spotrebiteľ nebol spochybnený v možnosti posúdiť rozsah svojho záväzku, nakoľko poznal údaje o výške úveru a celkovej výške nákladov, vedel, koľko bude nakoniec musieť zaplatiť a prijatím úveru s takýmito podmienkami súhlasil. Zmluva o úvere obsahuje predmetný údaj, nakoľko v bode 3.1 je uvedená celková čiastka úveru, a to formou písomného vyjadrenie matematickej operácie, súčtu, t.j. skutočne jednoduchej operácie. Takúto operáciu musí spotrebiteľ, ktorý má podľa zákona posudzovať RPMN, splátky a vedieť si vzážiť, či daný úver je pre neho výhodný alebo nevýhodný, vedieť realizovať. 7000,- eur + 4.800,32 eur = 11.800,32 eur. Tento súčet je možné realizovať bez použitia akejkoľvek pomôcky. Dikcia zákona pritom nehovorí o tom, že celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ uhradiť, je násobok počtu splátok s ich výškou, ale celkovou čiastkou sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Žalobcovi interný systém neumožňoval dohodnúť so žalovaným mesačné splátky v sume na desatinné čísla, z čoho vyplýva, že mesačné splátky boli zaokrúhlené smerom nahor. Predmetné zaokrúhlenie potom spôsobilo, že výška posledných splátok nebola v sume totožnej s ostatnými splátkami úveru, ale v sume nižšej. Poistenie bolo dohodnuté vo výške 8,07 eur mesačne. Z toho vyplýva, že výška anuitnej splátky s poplatkom za vedenie účtu bola 173,07 eur.

7. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

8. Konštatoval, že Zmluva o úvere dostupná pôžička zo dňa 4.3.2013 obsahuje iba údaj o celkovej výške nákladov. Celková výška nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nie sú totožné pojmy. Povinnosťou spotrebiteľa nie je zaplatiť iba náklady spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, ale aj samotný spotrebiteľský úver. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je tak tvorená istinou spotrebiteľského úveru a nákladmi, ktoré spotrebiteľ musí zaplatiť, pričom jej neuvedenie spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

9. V následných vyjadreniach sporové strany zotrvali na svojich predchádzajúcich stanoviskách (§ 374 ods. 1, 2, 3 CSP).

10. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

11. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania, pričom nemožno mať pochybnosti ani o správnosti právneho posúdenia prejednávanej veci súdom prvej inštancie.

12. Predovšetkým nemožno pochybovať o spotrebiteľskom charaktere právneho vzťahu (a v odvolaní to nespochybňuje ani samotný žalobca), založeného právnym predchodcom žalobcu a žalovaným predmetnou zmluvou o úvere, ktorá je teda spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj zmluvou podriadenou tiež režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských

úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, teda na ktorú bez pochybnosti dopadajú normy spotrebiteľského práva.

13. Súd prvej inštancie založil svoj záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru na absencii obligatórnej náležitosti zmluvy uvedenej v § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (4.3.2013), a to údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

14. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 4.3.2013, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

16. Podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, musela uzatvorená zmluva obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 cit. zákona. Pokiaľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z podstatných (obligatórnych) náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere predpísaných v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. je to postačujúce pre to, aby bol predmetný úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov.

17. Za splnenie povinnosti uviesť údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je možné považovať len prípad, kedy má spotrebiteľ jednoznačnú vedomosť o údajoch uvedených v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v čase, kedy zmluvu na znak súhlasu podpisuje a vyjadruje vôľu byť ňou viazaný, ktorý údaj musí byť zrozumiteľný a bez pochybností opoznatelný. Úverová zmluva je konsenzuálnym kontraktom a už pri uzatvorení zmluvy v deň jej uzatvorenia, bez ohľadu na deň poskytnutia spotrebiteľského úveru, alebo akékoľvek ďalšie oznámenia, musia byť dohodnuté určito a jednoznačne jej podstatné obsahové náležitosti. Bolo preto povinnosťou právneho predchodcu žalobcu v uzatvorenej zmluve jednoznačne a zrozumiteľne aj tento údaj uviesť, a to v rámci hlavných parametrov úveru a tiež tak, aby nebol vo vnútornom rozpore s ďalšími parametrami úveru. Účelom úpravy spotrebiteľského práva, ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana ako slabšieho účastníka právneho vzťahu zodpovedá len taký výklad uvedeného ustanovenia, ktorý jasne a zrozumiteľne stanovuje (bez možnosti variabilných, či špekulatívnych interpretácií), aká je celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom netreba zdôrazňovať, že táto musí byť vzájomne súladná s ostatnými hlavnými parametrami úveru zavedenými do zmluvy.

18. Pri posudzovaní spornej otázky je potrebné vziať na zreteľ, že v spotrebiteľskom vzťahu je dodávateľ vo fakticky výhodnejšom postavení, lebo má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje. Preto treba od dodávateľa očakávať aj vyžadovať, že sa vo vzťahu k spotrebiteľovi bude správať vo všeobecnej polohe poctivo. Ak takto nepostupuje, spreneverí dôveru druhého účastníka zmluvného vzťahu v poctivosť svojho konania, a takémuto nepoctivému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje aj tým, že text spotrebiteľskej zmluvy, zvlášť, ak sa jedná o zmluvu formulárovú, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Napr. zmluvné dojednanie musí mať dostatočnú veľkosť písma, nesmie byť vo výrazne menšej veľkosti ako ďalší text, nesmie byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Pri konštrukcii zmluvy a súvisiacich dokumentov je potrebné sa zaoberať tiež otázkou, či úmyslom dodávateľa skutočne bolo postupovať v zmysle zákona tak, aby priemerný spotrebiteľ v čase uzatvárania zmluvy mal vedomosť o všetkých podstatných parametroch úveru a mohol tak posúdiť svoju úverovú zaťaženosť, v súvislosti s čím je potrebné dodať, že nekalé obchodné praktiky sú zakázané (§ 7 Zák. o ochrane spotrebiteľa).

19. Z obsahu úverovej zmluvy, ktorá je súčasťou spisového materiálu vyplýva, že výraznejší oproti ostatnému textu, a to či už z hľadiska veľkosti písma, alebo rámcami oddelených údajov, sú uvedené hlavné parametre úveru, a to výška úveru 7.000,- eur, výška mesačnej splátky 173,07 eur, dátum prvej platby do 9.4.2013, počet mesačných splátok 72, celková výška nákladov 4.800,32 eur, dátum konečnej splatnosti 9.3.2019, priemerná RPMN na trhu 12,92 %, RPMN banky 20,95 %, úroková sadzba 19,00

%, dátum ďalšej platby k 9. dňu v mesiaci, poistenie základný súbor poistenia, tiež číslo úverového účtu, osobného účtu a číslo zmluvy. Pod takto výrazne odlišným textom, obsahujúcim hlavné parametre úveru, je v zmluve uvedené malým, takmer nečitateľným písmom, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom.

20. Predovšetkým vychádzajúc z takto uvedených údajov, ako správne tiež konštatuje súd prvej inštancie, jednoduchým výpočtom pri vynásobení v zmluve uvedeného počtu splátok 72 s výškou mesačnej splátky 173,07 eur, je celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť suma 12.461,04 eur, a nie suma 11.800,32 eur, získaná výpočtom ako súčet výšky úveru uvedenej v zmluve sumou 7.000,- eur a celkovej výšky nákladov na úver uvedenej v zmluve sumou 4.800,32 eur.

21. Takže nad rámec toho, že údaj o tom, ako spotrebiteľ má zistiť, aká je celková čiastka, ktorú má zaplatiť, je uvedený mimo hlavné parametre zmluvy, dva síce jednoduché výpočty, vychádzajúce z hlavných parametrov zmluvy, mu vzhľadom k ich odlišnému výsledku poskytujú v tomto smere nejednoznačný a pre neho z hľadiska určitosti nezrozumiteľný údaj. Takýmto spôsobom hlavné parametre úveru, do zmluvy zaviedol samotný právny predchodca žalobcu. Jednoznačná (určito kvantifikovaná) a zrozumiteľná celková čiastka úveru tu však chýba.

22. Práve jednoduchým výpočtom (na ktorý sa paradoxne odvoláva práve žalobca), vychádzajúc z hlavných parametrov úveru, uvedených v zmluve, je pre priemerného spotrebiteľa síce opoznatel'né (pri násobku počtu splátok a výšky mesačnej splátky), že čiastka, ktorú musí celkovo žalobcovi zaplatiť nie je jednoznačne určená, keďže koliduje s údajom získaným súčtom ďalších údajov (výšky úveru a celkovej výšky nákladov na úver), tak ako sú v zmluve uvedené.

23. Teda nielen, že údaj o tom, čo tvorí, resp. by malo tvoriť celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ dodávateľovi zaplatiť, je uvedený mimo hlavných parametrov zmluvy, opoznatel'ne menším písmom, takmer nečitateľným, ale aj konštrukcia hlavných parametrov zmluvy si navzájom odporuje a znemožňovala spotrebiteľovi pri uzatváraní zmluvy jednoznačne opoznať, akú čiastku skutočne má žalobcovi zaplatiť.

24. Nedôvodne v tomto smere sa žalobca odvoláva na rozsudok Súdneho dvora sp. zn. C-42/15, týkajúci sa výkladu niektorých článkov Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008, keďže práve tento výklad nasvedčuje v prospech záveru, že zákonné náležitosti zmluvy o úvere (teda jeho hlavné parametre) majú byť uvedené v zmluve tak, aby nebolo možné spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, z čoho teda vyplýva, že aj celková čiastka úveru, ako zákonom vyžadovaný údaj, musí byť zo zmluvy jednoznačne identifikovaná zrozumiteľným, vnútorne nerozporným spôsobom. V konkrétnostiach na podmienky posudzovanej veci je síce pravdou, že súčet výšky poskytnutého úveru a celkových nákladov spotrebiteľa, spojených so spotrebiteľským úverom, je banálnym matematickým výpočtom (ako to uvádza samotný žalobca v odvolaní), avšak tieto údaje sú v rozpore s ďalšími v zmluve uvedenými hlavnými parametrami, predstavujúcimi tiež obligatórne náležitosti úveru, a to údajom o počte a výške mesačných splátok, násobok ktorých nie je súladným s vyššie uvedeným výpočtom. Tieto navzájom odporujúce si údaje znemožňujú, a to nielen len priemernému spotrebiteľovi, jednoznačne a s určitosťou identifikovať, aká bola v skutočnosti celková čiastka, ktorú podľa zmluvy v čase jej uzatvorenia mal spotrebiteľ zaplatiť. Nejednoznačnosť tohto údaju má rovnaké dôsledky, ako neuvedenie tohto údaju vôbec.

25. Možno sa preto v plnom rozsahu identifikovať so záverom súdu prvej inštancie, že takto spotrebiteľovi poskytnutý klamlivý údaj, významný tiež pre správne stanovenie ročnej percentuálnej miery nákladov, je postačujúcim pre dôvodnosť záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

26. Odvolací súd preto identicky so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že v dôsledku toho, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, považuje sa úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

27. Správne rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

28. Vychádzajúc z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

29. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovaný ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).